

LX.

B e t æ n k n i n g

over

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1875
til 31te Marts 1876.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 17de April 1875.)

Det vil sikkert findes forklarligt, at Udvalget ikke har kunnet udføre sit Øverv uden stærkt at paavirkes af Erindringen om, paa hvilken Tid det er nedsat, nemlig med nogle mellemkommende Helligdage umiddelbart før det Finantsaars Begyndelse, for hvilket det foreliggende Lovforslag er bestemt til at gjælde. At Lovforslaget ikke kan blive færdigt til den Tid, det burde, er forud givet, og en midlertidig Finantslov har for saa Uger, skjøndt meget mangelfuldt, hødet paa Sættet; men man erkjender, at den derved tilveiebragte Tilstand ikke bør forlænges. Udvalget har derfor anset det for i højeste Grad magtpaaliggende at ende sine Forhandlinger i den kortest mulige Tid.

Som en Følge heraf har Udvalget stillet sin Opgave saaledes, at det, ved Siden af at underlæse Finantslovsforslaget i det Hele en almindeligere Undersøgelse, væsentlig kun har draget de Spørgsmaal ind under Kredsens af sine Overveielser, som have givet Anledning til større Meningsforskjel under den tidligere Behandling, eller som Udvalget har fundet særlig Grund til at henlede Opmærksomheden paa. Det har derfor først og fremmest taget de Forslag under Overveielse, der bebudedes af Rejseringens Medlemmer ved Lovforslagets første Behandling i Landstinget, og angaaende hvilke motiverede Vædringsforslag ere tilstillede Udvalget, og det skal allerede forud bemærkes, at Udvalgets Flertal med Hensyn til disse befinder sig i fuld Overensstemmelse med Regjeringen. Derneft har Udvalget behandlet enkelte andre Punkter, som forekom det at have en almindeligere Interesse, eller som af en eller anden Grund maatte tilbringe sig Opmærksomhed i Diebliffet; disse have dels foranlediget Vædringsforslag, dels Udtalelser og Bemærkninger i Betænkningen. Det er en Selvfølge, at disse Udtalelser og Bemærkninger i de fleste Tilfælde ere fremkaldte ved og foranledigede af, hvad der er fremkommet under Sagens tidligere Behandling; heri finder man en Grund til udtrykkelig at bemærke, at andesteds fremkomne Udtalelser ikke ere tiltraadte, fordi de ikke ere modtagne.

§ 3.

1) Med Hensyn til § 3. Nr. 1, Renter og Udbytte af Reservefonden. Det Hensigtsmæssige i at have saa stor en Reservefond som den nuværende maa efter Udvalgets Mening i høi Grad betvivles. Man vil vanskelig kunne nævne noget andet Land, hvor man har troet at burde indrette sig paa en lignende Maade, og som bekendt skyldes det heller ikke nogen forud lagt Plan, men tilfældige Forhold, nemlig dels Pønsundstoldens Aflysning, dels den Omstændighed, at Danmark har faaet et Vederlag i Kapital for at overtage Hertugdømmernes Gjæld, at en saadan Fond her er fremkommen. Men det Spørgsmaal kan ikke Andet end paatrænge sig, om det dog ikke havde været naturliger at anvende den Sum, der indkom som Vederlag for Hertugdømmernes Gjæld, til at befri Landet for denne Gjældsbyrde end at anbringe den i rentebærende Aktiver, ligesom ogsaa, om ikke